

W KOCIOŁKU ... WARTO PRZECZYTAĆ ...

Rok św. Franciszka z Asyżu

Papież Leon XIV ogłosił okres od 10 stycznia 2026 do 10 stycznia 2027 **Rokiem Świętego Franciszka**, z okazji 800. rocznicy śmierci św. Franciszka z Asyżu. Intencją Ojca Świętego jest, aby ten czas stał się dla całego Kościoła okazją do odnowy duchowej, pogłębienia wiary oraz do naśladowania postawy Biedaczyny z Asyżu - jego prostoty, pokory, miłości do Boga, bliźniego i stworzenia oraz zaangażowania na rzecz pokoju i pojednania. Rok Świętego Franciszka ma pomóc każdemu wiernemu stawać się

świadkiem Ewangelii w codziennym życiu, człowiekiem pokoju, miłosierdzia i braterstwa. W tym celu Penitencjaria Apostolska, na mocy dekretu wydanego z woli Papieża, udziela wiernym możliwości uzyskania odpustu zupełnego, pod określonymi warunkami.

Kto i na jakich warunkach może uzyskać odpust zupełny?

* Odpust zupełny mogą uzyskać wszyscy wierni, którzy spełnią zwykle warunki odpustu: spowiedź sakramentalna, Komunia święta, modlitwa w intencjach Ojca Świętego oraz wewnętrzne oderwanie się od przywiązania do grzechu.

* Członkowie Rodzin Franciszkańskich (I, II i III Zakonu — regularnego i świeckiego), instytutów życia konsekrowanego, stowarzyszeń apostolskich oraz wspólnot inspirowanych duchowością św. Franciszka mogą uzyskać odpust, uczestnicząc pobożnie w obchodach Roku Świętego i zachowując zwykle warunki odpustu.

* Pozostali wierni mogą uzyskać odpust, jeśli w duchu pielgrzymki nawiedzą kościół franciszkański lub miejsce kultu związane ze św. Franciszkiem i tam: pobożnie wezmą udział w obrzędach jubileuszowych albo spędzą czas na modlitwie i medytacji, kończąc modlitwą Ojcze nasz, Credo oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny, św. Franciszka, św. Klary i Świętych Rodziny Franciszkańskiej.

* Osoby chore, w podeszłym wieku oraz ci, którzy się nimi opiekują, a także wszyscy, którzy z poważnej przyczyny nie mogą opuścić domu, mogą uzyskać odpust, jeśli duchowo połączą się z obchodami Roku Świętego, ofiarując Bogu swoje modlitwy, cierpienia i trudy życia oraz mają postanowienie spełnienia zwykłych warunków odpustu, gdy tylko będzie to możliwe — Odpust może być ofiarowany także za zmarłych, jako pomoc duszom w czyśćcu.

— Kapłani są wezwani, aby być szczególnie dyspozycyjni do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania, aby wierni mogli łatwiej spełnić warunki uzyskania odpustu.

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MATKI BOŻEJ GIETRZWAŁDZKIEJ w Kociołku Szlacheckim
Kociołek Szlachecki 12A, 12-200 PISZ

PROBOSZCZ PARAFII: ks. Tomasz, telefon: 514 705 134; e-mail: kociolek.parafia@gmail.com

NUMER KONTA BANKOWEGO: 56 9364 0000 2002 0003 4858 0001

----- PORZĄDEK MSZY ŚW. -----

Msze święte w niedzielę: **Kociołek** (kościół parafialny) godz. 10:00;

Karwik (kaplica pw. św. Bernarda) godz. 8:00; **Rostki** (kaplica pw. św. Kazimierza) godz. 12:00.

Msza święta w dni powszednie: kościół parafialny godz. 17:00; w czasie kolędy godz. 8:30.

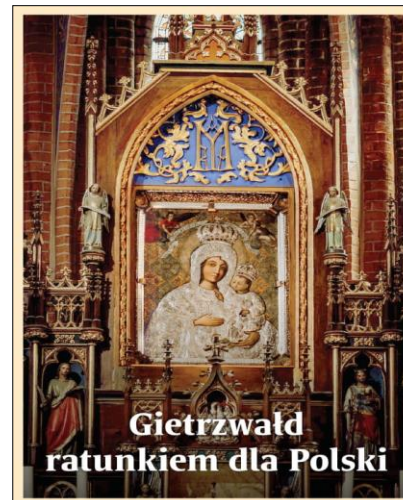
- z Maryją - POD KLONEM

Biuletyn Informacyjny Parafii pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej w Kociołku Szlacheckim

ROK V

LUTY 2026

NR 2(62)

„Pod klonem z Maryją prowadzeni Jej Orędziem”

W roku 2027 przypada 150 Rocznica
Objawień Matki Bożej
w Gietrzwałdzie.

W miesiącu LUTYM w ramach
przygotowania do rocznicy objawień
podejmijmy rozważanie w bliskości
z Maryją:

**- Maryja, PANI GIETRZWAŁDZKA
uzdrowienie chorych -**

11 lutego 2026 roku (środa), obchodzimy XXXIV Światowy Dzień Chorego. W Kościele katolickim jest to w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Tematem przewodnim jest: **„Współczucie Samarytanina: miłować, niosąc cierpienie drugiego człowieka.”** Jest taka miłość, która nie odwraca wzroku. Nie przyspiesza kroku, gdy droga staje się trudna. Nie szuka usprawiedliwień, gdy czyjś ból domaga się obecności.

To miłość Samarytanina — cicha i konkretna. Miłość, która potrafi uklęknąć przy człowieku dotkniętym chorobą, kruchością i lękiem. Właśnie w tym duchu Kościół przeżywać będzie Światowy Dzień Chorego. Światowy Dzień Chorego, ustanowiony przez św. Jana Pawła II, jest czasem modlitwy, wdzięczności i solidarności zarówno z tymi, którzy zmagają się z chorobą, jak i z lekarzami, pielęgniarkami, opiekunami i wszystkimi pracownikami służby zdrowia. To także moment, by na nowo zobaczyć w chorym nie problem, ale osobę; nie słabość, ale miejsce szczególnej obecności Boga.

W kościołach w tym dniu organizowane są specjalne msze święte z udzielaniem sakramentu namaszczenia chorych oraz modlitwy za cierpiących.

Papież Leon XIV podkreśla, że wspólnoty kościelne powinny być „szpitalami polowymi”, a współczucie oznacza czynne zaangażowanie w cierpienia innych.

(opr.as)

PATRONI na miesiąc LUTY

Patroni chorych i cierpiących – kim są święci uzdrowiciele

W tradycji chrześcijańskiej, wielu świętych uznawanych jest za patronów chorych i cierpiących. Ich życie oraz cuda, które przypisuje się ich wstawiennictwu, stanowią źródło pocieszenia i nadziei dla tych, którzy walczą z chorobą. Wierni modlą się do nich, szukając wsparcia w trudnych chwilach. Poniżej przedstawiamy kilku najbardziej znanych świętych, którzy szczególnie wyróżniają się w tej roli, **niech oni patronują nam w miesiącu lutym:**

* **Święty Łukas** – uważany za patrona lekarzy i medyków, jego postać jest symbolem miłosierdzia i troski o chorych. Często wstawia się w modlitwach za osoby zmagające się z dolegliwościami zdrowotnymi.

* **Św. Antoni Padewski** – znany jako pomocnik w potrzebach, zwłaszcza w sprawach zdrowotnych. Ludzie często proszą go o uzdrowienie z chorób oraz ulgę w cierpieniu.

* **Św. Rita z Cascii** – patronka spraw trudnych, w tym wyleczenia z nieuleczalnych chorób. Jej życie pełne było cierpienia, co czyni ją bliską tym, którzy przeżywają ból.

* **Św. Juda Tadeusz** – często modlony w sytuacjach beznadziejnych. Jego wsparcie jest poszukiwane przez osoby, które czują się zdesperowane w obliczu ciężkiej choroby.

* **Św. Szarbel Makhlouf** – mnich libański, który stał się symbolem cudownego uzdrowienia i pobożności wśród chorych. Jego wstawiennictwo przyciąga wielu wiernych z prośbami o uzdrowienie.

Święci uzdrowiciele często stają się symbolami nadziei dla ludzi w trakcie trudnych zmagających zdrowotnych. W ich życiu dostrzegamy przykład wiary oraz wytrwałości. Modlitwy do tych świętych są formą wsparcia duchowego, a wiele historii o uzdrowieniach potwierdza ich moc wstawienniczą.

- Dodawanie otuchy chorym przez modlitwy i wsparcie wspólnoty -

W obliczu cierpienia i choroby, niezwykle ważne jest, aby czuć się częścią wspólnoty, która oferuje nie tylko wsparcie emocjonalne, ale także duchową otuchę. Modlitwy, które zanosimy do Boga, bywają dla wielu osób chorych źródłem nadziei i siły. Wsparcie ze strony bliskich i wspólnoty jest nieocenione, a święci, którzy są patronami chorych, pełnią w tym procesie szczególną rolę.

Oto kilka sposobów, w jaki wspólnota może pomóc osobom chorym:

- **Modlitwy wspólne:** organizowanie modlitw w intencji chorych, w czasie Mszy Świętej lub podczas spotkań modlitewnych, sprawia, że każda osoba czuje się zauważona i otoczona opieką.

- **Wsparcie duchowe:** osoby duchowne, takie jak kapłani czy pastory, mogą udzielić pocieszenia i wszelkich sakramentów, co pozwala na umocnienie ducha.

- **Pomoc praktyczna:** wspólnota może oferować pomoc w codziennych obowiązkach, jak zakupy, sprzątanie czy transport do szpitala, co odciąża chorego i jego rodzinę.

- **Spotkania i wsparcie emocjonalne:** organizacja grup wsparcia, gdzie chore osoby mogą dzielić się swoimi doświadczeniami, jest niezwykle budująca i może przynieść ulgę w trudnych chwilach.

Święci, jako pośrednicy, mogą być wzorem i inspiracją do walki z chorobą. Są to postacie, które przeżyły cierpienie, a ich życie pełne jest przykładów wiary i determinacji. Na ich wzór warto unikać izolacji, a wręcz przeciwnie – zbliżyć się do innych, zarówno w modlitwie, jak i w życiowych zmaganiach.

Modlitwy oraz wspólnota są kluczem do uzdrowienia nie tylko ciała, ale też duszy. Niech każdy chory doświadczy wsparcia i entuzjazmu, który może płynąć z modlitwy oraz z otaczającej go miłości i troski innych. Wspólne dźwiganie ciężarów cierpienia i zwracanie się ku świętym patronom przynosi nadzieję oraz umacnia wiarę w lepsze jutro.

(opr.as)

LITANIA DO MATKI BOŻEJ UZDROWIENIA CHORYCH

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison,
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas,
Ojcze z nieba, Boże – **zmiłuj się nad nami,**
Synu, Odkupicielu świata, Boże – **zmiłuj się nad nami,**
Duchu Święty, Boże – **zmiłuj się nad nami,**
Święta Trójco, Jedyny Boże – **zmiłuj się nad nami,**
Święta Maryjo – **módl się za nami,**
Matko Boża z Lourdes,
Pani Gietrzwałdzka,
Matko pod krzyżem stojąca,
Matko miłosierna,
Niebieska Lekarko dusz naszych,
Uzdrowienie chorych,
Orędowniczko nasza u Syna,
Pani łagodna i bardzo łaskawa,
Nadziejo chorych i strapiionych,
Męstwo cierpiących i prześladowanych,
Pocieszycielko zasmuconych,
Oparcie niewinnych i pokrzywdzonych,
Ostoja cichych i pokornych,
Opiekunko rodzin dotkniętych cierpieniem,
Zwiastunko Bożego pokoju,
Wspomożycielko uciekających się do Ciebie,
Wzorze cierpliwości,
Ratunku ginących grzeszników;
Abyśmy wiernie Synowi Twemu służyli – **przyczyn się za nami,**
Abyśmy we wszystkim pełnili Jego świętą wolę,
Abyśmy grzechami ciężkimi Go nie zasmucali,
Abyśmy cierpienia nasze przyjmowali z pokorą,
Abyśmy w rozpacz nie popadli,
Abyśmy chorym z miłością służyli,
Abyśmy w chorobie ducha nie tracili,
Abyśmy od niebezpieczeństw duszy i ciała zostali zachowani,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata – **przepuść nam Panie.**

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata – **wysłuchaj nas Panie.**

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata – **zmiłuj się nad nami.**

Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko

– **abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.**

Módlmy się

Boże, Ty okazujesz nam nieskończone miłosierdzie swoje poprzez znaki i cuda, dokonane przez wstawiennictwo naszej Matki, Niebieskiej Lekarki. Pokornie Cię prosimy, abyśmy za Jej przyczyną cieszyli się łaską zdrowia duszy i ciała oraz osiągnęli chwałę przygotowaną dla Twoich dzieci w Królestwie niebieskim. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

